

спода, искаме да видимъ Иисуса Христа“. Всѣки день Го виждате. Щомъ се зароди въ васъ това чувство на любовъ, на обичъ, Той е тамъ, и вие Го чувствувате; само трѣбва да разтворите вашитѣ духовни очи, за да Го видите; вие виждате сега външната страна на нѣщата, но сжществената не виждате. Всѣки день всѣки отъ васъ е въ съприкосновение съ Господа, когато страдате и обичате. Когато човѣкъ страда и е въ положението на болникъ, Господъ го лѣкува и, като му прѣврзва ранитѣ, причинява извѣстни болки, и болникътъ се оплаква. Господъ обяснява причинитѣ на тия страдания: „Понеже не изпълни Моитѣ закони, страдашъ, но бжди търпѣливъ, ще те излѣкувамъ“. — „Ама тия болки сж непоносими“. — „Да, ама когато ти казвахъ да не прѣстѣпвашъ закона, ти не слушаше“. — „Ама трѣбва дълго врѣме“. — „Ще се научишъ“. Отсега нататкъ трѣбва да правите опитъ — това сж го правили старитѣ християни — да можете да излизате извънъ тѣлото си. Вашиятъ умъ говори: „То ще бжде славно да излѣза“. Славно, но трѣбва да имашъ знания. Първо, трѣбва да се освободишъ отъ всички слабости на тия духове, които те заобикалятъ, и, като излѣзешъ, ще имъ кажешъ: „Никой нѣма да се приближава до моето тѣло, защото, инакъ, ще има камшикъ“. Но, ако духоветѣ знаятъ, че имашъ слабости, щомъ заминешъ и оставишъ тѣлото си, тѣ ще го задигнатъ. Затуй съврѣменнитѣ хора сж яко свързани отъ Господа за своето физическо тѣло, понеже, ако излѣзатъ изъ тѣлото, ще бжде още по-лошо за тѣхъ — ще се спре тѣхната еволюция. Христосъ се обръща къмъ Своитѣ ученици, които искатъ да Го